

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216949
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117216949.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: U. L., M.. XX.X.XXXX, Q. P. X, XXX XX U., zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 154,62 eura, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/199/2017-27 zo dňa 18.10.2017

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

II. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu doručenu dňa 29.6.2017, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu vo výške 154,62 eura titulom primeraného finančného zadostučinenia. V odôvodnení žaloby uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/194/2014 sa žalovaný domáhal voči nemu zaplata sumy 154,62 eura s príslušenstvom. Žaloba bola zamietnutá, v pôvodnom konaní boli porušené jeho práva spotrebiteľa, preto sa domáha finančného zadostučinenia.

Súd konštatoval, že žalovaný mal žalobu za nedôvodnú, žalobca nepreukázal skutočnosti, na základe ktorých by mohol takýto návrh uplatňovať.

Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 17C/194/2014-67 zo 6.6.2016 súd žalobu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. voči nemu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 23.7.2016. Predmetom konania bol nárok, ktorý mal vyplývať zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá mala byť uzatváraná tak, že žalobca (tam žalovaný) podpisoval zmluvu 13.8.2008 s údajom o RPMN vo výške 87,84 % a žalovaný (tam žalobca) 15.8.2008 zmenil údaj týkajúci sa RPMN na výšku 84,92 %, pričom zo strany žalobcu (tam žalovaného) k prijatiu takto zmenenému návrhu zmluvy nedošlo. Zmena nebola písomnou formou prijatá.

Žalobca pred súdom prvej inštancie uviedol, že finančné zadostučinenie si uplatnil na základe straty času, nakoľko v pôvodnom konaní sa dvakrát zúčastnil pojednávania, na ktoré žalovaný neprišiel. V uvedenom spore nechce pokračovať, ani žalovať žalovaného o rozdiel. Potom sa obrátil na svojho právneho zástupcu, ktorý mu poradil podanie takejto žaloby.

Súd prvej inštancie považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú. Primárnym zmyslom priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi je reparácia takých následkov protiprávnych konaní zasahujúcich do jeho práv a právom chránených záujmov, ktoré nie sú škodou, ani bezdôvodným obohatením. Vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie zákon viaže iba na úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti od zodpovednej osoby na súde. Nejde o automaticky duplicitný peňažný nárok spotrebiteľa za akýkoľvek úspech v spotrebiteľskom spore. Z podanej žaloby, ani z tvrdenia žalobcu pre súd nevyplynulo, aké právo žalobcu bolo porušené. Žalobca si ako spotrebiteľ neuplatňoval v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. V pôvodnom konaní pod sp. zn. 17C/194/2014 žalobca vystupoval v pozícii žalovaného, pričom súd konštatoval, že nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o úvere. Samotný žalobca pred súdom uviedol, že žiadne peniaze od žalovaného už nechce, nechce pokračovať v súdnych sporoch. Pre priznanie žalobcom uplatneného nároku neexistoval žiaden skutočný a zákonný dôvod, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Zákona č. 250/2007 Z.z. O ochrane spotrebiteľa - § 1, § 2 písm. a), § 3 ods. 3, ods. 5.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne chápe inštitút primeraného finančného zadosťučinenia, vo svojich úvahách sa mylí, mylne vykladá ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, keď má za to, že porušenie práva spotrebiteľa má mať za následok nejakú ujmu, škodu, bezdôvodné obohatenie. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/194/2014 bol v celom rozsahu úspešný, úspešnosťou je daná podmienka nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Súdu prvej inštancie ako keby uniklo, že v základnom konaní bol to žalovaný, tam v pozícii žalobcu, ktorý proti nemu podal žalobu, dal mu podpísať formulárovú zmluvu bez toho, aby došlo k zavŕšeniu jej vzniku v písomnej forme. V dôsledku porušenia zákona mohol súd v základnom konaní konštatovať neplatnosť zmluvy. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku uverejnil na úradnej tabuli, ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 26.11.2018 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu bolo neopodstatnené.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu bola založená na tvrdení o nesprávnosti zistenia skutkového stavu a nesprávneho posúdenia sporu súdom prvej inštancie.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

7. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodením napadnutého rozsudku, zisteným skutkovým stavom, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje riadne z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav, potrebný pre rozhodnutie vo veci, ako aj správne právne posúdenie. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom, ku ktorému dospel. Názor žalobcu zdôrazňujúci to, že súd

relevantný právny predpis vyložil mylne, alebo že nesprávne pochopil inštitút primeraného finančného zadostučinenia, nemá racionálny základ, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu preto len dodáva:

9. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosť, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam, to, či bude v spore úspešný závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon, a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

10. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/194/2014 uplatnil žalovaný (tam žalobca) voči žalobcovi (tam žalovanému) nárok zo záväzkového vzťahu - zmluvy o revolvingovom úvere z 15.8.2008. Rozsudkom č.k. 17C/194/2014-67 zo 6.6.2016 súd žalobu zamietol, poukazujúc na ustanovenie Občianskeho zákonníka upravujúce vznik zmluvy a neplatnosť právneho úkonu - § 43c ods. 1, 2, § 44 ods. 1 - 3, § 39 ods. 1 a 3, § 40 ods. 1, 2, 3, 4, § 41 s konštatovaním (okrem iného), že niektoré údaje v návrhu a prijatí zmluvy nie sú zhodné, k prijatiu návrhu zmluvy tým nedošlo.

11. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 O ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Východiskovou základňou výkladu právnych noriem je taký postup, ktorý rešpektuje právny poriadok, spoločenské podmienky, zodpovedá logickým pravidlám a eliminuje vznik možných hodnotových rozporov.

13. Z hypotézy citovaného ust. § 3 zákona č. 250/2007 Z.z., jeho jazykového systematického aj logického výkladu vyplýva jednoznačná podmienka, len pri splnení ktorej môže byť spotrebiteľ pri uplatnení nároku na primerané finančné zadostučinenie úspešný. V prvom rade musí byť tým, ktorý sa proti porušiteľovi na súde domáha ochrany svojho práva, ktorý ho úspešne uplatní. Z výkladového slovníka slovenského jazyka vyplýva, že domáhaním sa niečoho sa rozumie vyvinutie úsilia v zmysle dožadovania sa niečoho, rovnaký zmysel sa prisudzuje aj uplatneniu si niečoho. Obidve tieto zákonné formulácie nenaznačujú podľa odvolacieho súdu iné, ako to, že právo na finančné zadostučinenie môže byť spotrebiteľovi priznané len za podmienky, že spotrebiteľ je v súdnom konaní v pozícii žalobcu, t.j. subjektu potenciálne sa vystavujúcemu riziku z neúspechu vlastného rozhodnutia sporiť sa v záujme dosiahnutia sledovaného cieľa. Musí sa pritom domáhať porušenie nie akéhokoľvek práva, ale porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo iným osobitným zákonom, ktorým môže byť, logicky, keďže ide o právo spotrebiteľa, zákon, ktorý upravuje, alebo tie jeho ustanovenia, ktoré upravujú, ochranu spotrebiteľa. Len porušenie práva upraveného takýmto právnym predpisom dodávateľom je totiž tou právnou skutočnosťou, dôsledkom ktorej je vznik konkrétneho práva spotrebiteľa voči dodávateľovi.

14. V konaní vedenom na Okresom súde Prešov pod sp. zn. 17C/194/2014 žalobca nebol v pozícii žalujúcej strany, ale strany žalovanej, t.j. v tom konaní sa nedomáhal ochrany svojho práva a dôvodom, pre ktorý bola žaloba zamietnutá, nebolo porušenie osobitného predpisu, ale, ako z dôvodov vyplýva, absencia takého postupu, dôsledkom ktorého vznikne zmluva, upraveného nie osobitným, ale všeobecným právnym predpisom - Občianskym zákonníkom v ustanoveniach §§ 43 - 44, ktoré súd citoval. Správny bol preto záver súdu prvej inštancie, pokiaľ žalobu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia.

15. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie o trovách konania, odzrkadľujúce výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, zo spisu však nevyplýva to, že by trovy odvolacieho konania uplatnil, k odvolaniu sa nevyjadril. Nebol preto dôvod priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu konania pred súdom. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.